

CANADA.

THE SWEDISH WEEKLY.

ÅRG. X - NR 48

WINNIPEG, MAN., 18 DECEMBER 1902.

LÖP. N.R 551

Meddelande.

Alldestdust "Canada" blifvit ett offer för den krigliga fraktförflöden, hvilket omintetgjordt vår plan om tidningens utgivning samt försenadt den under de senaste tre veckorna, samt alldestdust det med våra nuvarande arbetskräfter är oss omöjligt att få ut tidningen annorlunda, hafva vi i detta nummer introt engelsk sättning, på det att "Canada" ånyo måtte kunna presenteras i skapligt skick.

UTGIFVAREN.

Prenumerations skulder

å "Canada" törde inbetalas med det snaraste. Vi hafva mottagit många "rek" de senaste veckorna med prenumerat i förra tio år, för hvilket vi äro tacksamma. Vi hafva med dagens post utsändt räkningar till alla dem, som häfta i skuldför längre tid än detta år och bo på de platser, där våra agenter ej kunna träffa dem. Skulle fel hafva insmugit sig, vilja vi genast rätta det.

Vi anhålls att räkningen om möjligt betalas före nyåret enar vi då hafva stora betänningar att möta.

Högaktningsskift
UTGIFVAREN.

Venezuela bråket.

Hvarken till krigsförklaring eller fredlig uppgörelse har man ännu kommit. Stormakterna blokera kusten, sanka krigsfartyg, samt grusa en del sjöfastningar.

President Castro har förnekat makternas ersättningssanspråk, men naturligtvis ej vägt framkasta någon krigsförklaring. Befolkningen är upprörd, men nägra blodiga väldstården hafva annu ej förekommit. Om president Castro strädder från sitt emblete vore det möjligt, att hanskja ta tvisten till skjeldom.

Onkel Sam, som hittills hållit sig lugn i stormen, har funnit sig förlansten att säga ett ord i saken, och lär hafva afslutat en protest till Tyskland för att blockaden hindrat "onkelns" handelsfartyg. Minister Hays not innehåller ett uttryck av missöje med att den "fredliga" blockaden ens satts i gång.

Venezuela, liksom alla öfriga af de syd-amerikanska staterna, har till en stor del blifvit exploderat af utländska bolag, hvilka bearbetar dess gruvor eller bygga järnvägar. När så revolution uppstår mot regeringen är polisskyd det ej tillräckligt att skydda egendomen, och så är de utländska bolagen genast framme med, att genom sin lands ministrars utkrafa ersättningssanspråk för under revolutionen hållna skador. Under sådana förhållanden måste man vara genomsyrd af spansk fäfanga för att villja vara president, för det är ju att komma ur askan i elden. På 70 år har landet ej haft mindre än 14 revolutioner. Italien har också afsändt krigsskepp till Venezuela för att bevakta sina intressen.

Canada Nyheter.

Premiärministrarna i Canadas provinser sammanträffar till konferens denna vecka i Quebec.

Efter kakan. Ej mindre än 32 ansökningar hade inkommit till en sekreterarebefattningen i Calgary.

Vacker julpresent. Järnvägsbolaget har spanskt cirkular, att Irakten på spanskt skall höjna från alla punkter väster om Montreal.

Korgarna stängda önska nykterhetsvänner i Ontario med anledning af den majoritet de erhöll i senaste valet.

En hästjuf i Ottawa dömdes till fem års straffarbete, tre år för stöld af djuret och två år för det han bytt bort detsamma.

Ett indianband af Hiakako stammen sättes varu ute på krigssträt i Yukon distriket. En del vildsvarader hafva rapporterats, eburu ej bestyrkta.

Ett skeppsvarf, som skall koste en million dollars, skall af C. P. R. anläggas vid Windsor, Ont., hvareftan bolaget skal bygga sina båtar.

Sörd och saknad är en auktions- och hästsökare i Portage la Prairie, som härom dagen gjorde sig osynlig för att få fram en \$17,000 skulden i reli.

Ett emigrationssyndikat här bildats i London, England, hvilket har förskaffat sig två milioner acres af land i New Ontario med andamål att införa dit brittiska settlare.

Manitoba hvetet uppköpes nu allmänt af mjöloblagen i Minneapolis. Washburn - Cross bolaget har i dagarna beställt en million bushel hvetet af Northern Elevator Co'y. Hvetet skal formalas i särskild kvart.

För brutti aktenskapslöfte har pastor Geoghegan i Hamilton, Ont., blifvit stam. Han räkade nämligen gifta sig härom dagen. Hvarför följa ej prästerna Pauli exempel, när det är så många kvinnor efter dem?

En orsak till hette blockaden. Minister Rodgers förklarade här om dagen i en intervju i Montreal att en af orsaker till hette blockaden var, att farmarene behöva 48 timmar att lasta en vagn, under det elevatorerna görat på 20 minuter. Harligt!

Miljoner i silke. Hårom dagen passerade två tig, lastade med silke, på väg till New York. Lasten är varaderad till 2 milioner dollars. C. P. R. har transporterat denna last ända från Japan.

Eldsprutande berg i Yukon. Vulkan Santford 300 mil sydväst från Dawson City, fäglivigen. För tre veckor sedan bolmades rök och aska ur densamma. I sälla Alasko som i ötre Yukon finns många slumrande vulkaner, hvilka allt emellanåt låta hörja af sig.

Amerikanerne strömma in till Territorierna med en ifver, som skulle det vara fråga om att man skulle i guldland. Härom dagen före ej mindre än 70 stycken upp till Prince Albert för att se över landet hafvet de amma köpa. Hvar en synes angelagen att vara först.

När Mr Roblin i somras påstod, att någon trafikkblökd ej skulle uppstå i år, var gubben Greenway färdig att "botta" ett af sina fullblodsdjur mot en utsvalsningskatt, att nordvästern skulle få uppleva den svåraste blockaden någonsin haft. Gubbarne ha olika kännedom om sakerna.

En inbrottstju som häktades i Moose Jaw för stöld af en pälz, och nu aftjanar 12 månaders fängelse i Regina, misstänkes vara en

De stora stålverken vi Soo vero uppståndga förliden vecka, emedan alla beställningar utförts, och 600 man blevo arbetslösa. Emellertid fick bolaget en stor order på råls från dominionregeringen samt en Ontario bana, och detta kommer att hålla järnbruket i värksamhet för en lång tid.

I Brandon hafva provinsen Young Conservatives haft sitt årsmöte. Mr Roblin och Dr Roche M. P. från Minedosa hollo valde liga tal mot liberals usla styrelse. Mr Roblin förkunnade, att på grund af jordbruksutsvecklingen i Manitoba det vore regeringens beslut att anlägga en landbrukskola.

Mr Roche var i synnerhet missnöjd med regeringens immigrationspolitik, alldentun l' statistiken visar att 2,000 färre än invandrar åt under den förra regionen.

Dominion regeringen har slopat ej mindre än tre provinslagar, nämligen British Columbias "Coal Mines regulation" och en lag om invandrare, samt Territorial samlingens "Act Respecting Foreign Companies". Dessa lagar hafva befunnits ej harmonisera med landets grundlag eller dock inript på federal lagstiftningen.

12 milioner dollars förlust på börsmarknaden. Denna oerhöra förlust led härom dagen Lake Superior bolaget, hvilken äger två tusen kvadrat mil mäst land i Canada, och hvars hufvdeman den bekante industri ägaren Clergue är. Emellertid är bolaget so lidt ty deras stora anläggningar är skuldfria, och en bankfirma har redan åtagit sig att ansvara för krediten.

Vrakspillor af den så plötsligt försvunne ångaren Bannockburn, har påträffats. Man häller före att ångaren brast itu och därför sjönk så hastigt. En annan ångare iakttag den förläckade kort före olyckan trocken ägde rum. Kaptenen sag den i sin kikare men här har en stund, efter att hafva spanat på andra håll af sjön, tittade efter den igen stod den ej mer att upptäcka, men han faste sig ej vid det, enar dimma rände för tillfället.

Mul- och klöfsjukan, som ntbrunne i New Englandstaterna, har föranledt åkerbruksminister Fisher att vidtaga energiska åtgärder för skyddande af den Canadiska boskapen. All boskap från Staterna examineras grundligt, och gränsen bevakas omsorgsfullt. Som följd härav kan kreatursexporten till England pågå obeskrind. Man har försökt påstå, att sjukdomen kommit från Alberta, men detta har vederlagts af veterinarerna.

Alberta synes vara, som frasen lyder, ett land med obegränsade tillgångar. Ej nog med dessa borrhiga jordmän och kolfält, man har också upptäckt oljebrunnar, hvilka bearbetas med godt resultat. I township 1 i sydvästra hörnet af provinsen, har Rocky Mountain Developing Co. en oljebrunn, som under sept. gaf 300 tunnor olja om dagen. Bolaget har kapitaliseras med en halv million dollars, och moderna verk för oljans pumpande i dagen och raffinering skola anläggas.

En inbrottstju som häktades i Moose Jaw för stöld af en pälz, och nu aftjanar 12 månaders fängelse i Regina, misstänkes vara en

grof missdådare från Massachusetts. Nyårsdagen 1897 blef en farmare Newton i Brockfield jämte sin hustru och dotter bruntal mordade. Drängen, hvilken påstås vara den i Moose Jaw häktade, försvann och påträffades aldrig, men ståt hela tiden efterlyst. Drängen hette Mueller och den hukade kallar sig Mulvey. Han har blifvit fotograferad och kortsänds till polisen i Brockfield.

Tågolyckor. I fredags morgon inträffade en svår järnvägsolycka vid Virden station, i det västgående expressen, som just stod i begrepp att väga, blef påkörd af fraktkägget nr 547, hvilket körde in på stationen från vester. Båda eldarna på lokomotiven blefvo illa tillitygda.

Flere urspärningar med fraktkägget hafva ägt rum. Vid Shoal Lake utsprände natten till i söndagen ett fraktkägget, hvilket lo komotivet rände in i Randalls spannmålsmagasin.

Reciprocitetsrörelsen i Förenta Staterna har en kraftig förespråkare i kongressman Lind. Den rörelsens anhängare hade nyligen konvent i Detroit, Mich., där framstående amerikanska och canadienska politici diskuterade saken. Mr Lind sade sig ej kunna se mera skal för Canadas spärning med en tull muran för Unionens stater. Canada skilljer sig oväsentligt från Förenta Staterna och kan räkna med att den rörelsen nästan både natt och dag.

Förstörer en splittring i det konservativa partiet? Ett rykte att det det konservativa partiet i Ottawa parlamentet beslutit uppställa remedialbillen på sitt program, spökar. När Mr Borden partiets ledare, var i Winnipeg, men här har en stund, efter att hafva spanat på andra håll af sjön, tittade efter den igen stod den ej mer att upptäcka, men han faste sig ej vid det, enar dimma rände för tillfället.

Från Bremen tillbörjade en vinter i Europa. Kallt på kontinenten är det fortfarande, och spådmarna om en hård vinter synas skola besannas, att döma af alla de underrättelser, sem ingå från utlandet.

I Köpenhamn ha tårror och mässar redan tagit sin tillflykt Örstedsparkens bassing, hvilket anses som lecken till att vintern skall bli synnerligen hård.

Förstörer en splittring i det konservativa partiet? Ett rykte att det det konservativa partiet i Ottawa parlamentet beslutit uppställa remedialbillen på sitt program, spökar. När Mr Borden partiets ledare, var i Winnipeg,

afslöjade han besök hos den katolska ärkebiskopen i St. Boniface, och därpå beställt en stor del af sitt lopp, medan Spree och dess biflofer ännu hållas sig öppna. I Bremen ligger snö på Weser, och det sachsisk-böhmisca ångfartygsbolaget i Dresden har på grund af driftsättning inställt all trafik å Elben. I Breslau hvilas sedan i tisdags att fartygen måste anla ta bogserangare, i Frankfurt am Main snöar det.

De senast anlända franska tådningarna innehåller en rad telegram från Saint Etienne, Lyon, Privas, Dijon och flera andra städer, s

hvilka det framgår, att det är

i alla dessa platser natten mellan

måndag och tisdag samt sistnämnd

dag. På flera ställen har det snöat starkt, och landet har ett fulstädigt vinterlikt utseende. I London sänder var det i tisdags 10 grader kallt, och snöfallet var så starkt, att bantagen blefvo försenade. Tele-

gram från Angers i mellersta Frank-

rike hvarje slags fartygstrafik, ena

Oder är fullständigt beträkt med

is. Hannen i Swinemunde har spärrats med drifts, så meddelas, att

flera personer frusit ihjäl och attsnö

ligge. 8 till 10 centimeter djup.

Även i Ryssland är det utomord-

nligt kallt, och sjöfarten på Vol-

ga har inställt. I Odessa är det

do grader kallt. I Triest falla och

väldiga snömassor. Trafiken på

gatorna är lifsfarlig och tårtika

olycksfall anmälas, medan förbindel-

sen med kringliggande orter är af-

bruten. I Böhmen har man på

landsvägarna funnit flera personer

ihjälfusna.

I England var det på torsdagen

vackert, kallt värder och termome-

tern i London utkanter visade 5 till

6 grader Celsius.

I Schweiz rådde på tisdagen ett

starkt snöfall, och snön ligger nu

tre fot hög på fjällen. Turisterna

roa sig med skridsko- och kälkk

ning.

Över rivieran och norra Italien

har det snöat starkt, och vägarna

är nästan ofarbara. Venedig pre-

senterar sig i vinterdräkt, all trafik

på kanalerna har stannat, och köl-

den är intensiv.

Breflädda. "Grönögling" är väl-

kommen att för redaktionen

"egenhandigt visa framfötterna".

A. L. Nägot säkra medel mot

skallighet än peruk känna vi

ike.

Valkyrians Julnummer

till salu å vårt kontor. Pris 10.

Ett mycket nummer.

CHRISTMAS IN MODERN BETHLEHEM

By Evangeline Ben-Oiel

Copyright, 1921, by Evangeline Ben-Oiel

ABOUT nineteen hundred and two years ago, in the reign of Caesar Augustus, the little town of Bethlehem, six miles south of Jerusalem, was crowded with visitors at about this time of the year, all coming to be taxed in their native country. In a cave, below the principal inn or khan of the town, where the oxen were usually kept, a gentle Jewish maid bent lovingly over her Babe. A light from heaven illuminated the rude manger where He peacefully lay and shed a brilliant radiance over the scene.

Several hundred years later the pious Empress Helena of Rome visited Palestine and discovered this grotto in Bethlehem, which had served as a humble shelter for the Christ Child. She was convinced that this was the very place which had been hallowed by the nativity, and thereupon wished to mark the spot for all time. She had a magnificent church built over the site, so that Christians from generation to generation might worship there. The remains of that beautiful building are still to be seen in the city of Bethlehem.

It is a strange fact that, though Bethlehem was pre-eminently a city belonging to the Jews in the days of David and of Ruth, not one Jew is to

the only remains of the church built by St. Helena, is owned by them all in common. It has a long double line of Corinthian pillars, similar to those which are found in the Mosque of Omar on the site of the ancient temple in Jerusalem. The faded mosaic on the wall and the rough ceiling of beams from the cedars of Lebanon are the only treasures remaining in this edifice, which was once blazing with gold and silver. This ancient building adjoins the one now in use and is only divided from it by a small door.

Here are the usual altars and images which are found in the Latin church all over the orient, and in the Greek portion are the curious pictures which the Greeks revere in the place of images. A spiral staircase of fourteen steps leads from this church down to the holy crypt, a grotto twenty feet under the great choir.

This holy crypt forms the chapel of the manger and is a subterranean vault excavated out of the limestone rock on which the hill of Bethlehem is composed. On its walls are old silken tapestries. Many of the silver lamps hanging here were donations from kings, and are always kept alight. This is the supposed site of the birth of our Lord. There is a bright star on the marble floor, commemorating the

manger, where it remains during Christmas week for devout worshippers to visit. Such is the ceremony held by the Latins on Christmas eve.

The Greek church in Palestine celebrates the festival of the nativity one

week later than the Latin church. For weeks before Christmas the Greeks fast in order to better prepare their hearts for the true worship of the Saviour on the day of His nativity. They also celebrate Christmas with

guard throughout the building, for these various Christians who worship in the same church at times forget that He whom they all adore came to bring "peace on earth and good will toward men."

MANGER, CHURCH OF THE NATIVITY, BETHLEHEM.

FIELDS OF THE SHEPHERDS, BETHLEHEM.

PILGRIMS ENTERING BETHLEHEM ON CHRISTMAS DAY.

be found among its inhabitants today, and the dwellers can in no way claim to be descended from that race, though some travelers think they see a resemblance in their appearance to the Jewish type. The town which saw the birth of Christ is inhabited almost entirely by Christians. They are a thrifty and industrious people and superior in every way to the other village dwellers round about Jerusalem.

Bethlehem is one of the oldest towns in Palestine. It has existed as a town for over four thousand years. The houses are built of white limestone and have flat roofs, on which the people spend their summer evenings enjoying the cool air from the mountains. The streets are narrow and irregular, and might better be called lanes, for there is but one real street in Bethlehem. This leads from the country road into the town and terminates in the large open square in front of the Church of the Nativity.

On Christmas eve this square is filled with people dressed in their gayest attire and adorned with all the finery in the way of necklaces, bracelets and coins they possess. Christians

appearance of the "star in the east" with this significant inscription enclosing it:

HIC DÉ VIRGINIS MARIA JESUS
CHRISTUS NATUS EST.

Above the altar twelve lamps are hanging to represent the twelve apostles. Three steps more lead down to another Chapel over the alleged stall in which, according to Latin tradition, the wooden manger was discovered.

On Christmas eve the pilgrim crowd around the church awaiting the hour of opening in order to get good seats to witness the grand ceremony. Every man, woman and child who can possibly come is present. The nave being devoid of any seats, the people sit or kneel on the marble floor, making a curious mass of red fezes and white veils. In silent prayer they await the hour of the service. Meanwhile the strains of the Te Deum softly rise from the great organ.

Presently a procession of bishops and archbishops attired in their most gorgeous robes, enters the church chanting. They are followed by priests and monks and small boys dressed in scarlet, who constitute the choir. The handsomest church decorations are kept for this yearly service.

The deep, well trained voices of the choir join in singing beautiful anthems, after which there is a great deal of chanting without much variation. Several times during the service the bishops, one after another, absent themselves to reappear in different attire, each of the robes being, if possible, more gorgeous than the last.

At midnight there is a sudden hush in the music and bells in the distance ring the midnight chime. Then, as by magic, a curtain is drawn aside and over the chancel gates a cradle appears to the wondering gaze of the worshipers and within the cradle an image of the babe. The Gloria in Excelsis is sung and the bells continue to peal merrily, announcing to all Bethlehem that it is Christmas day.

The "bamboo" or image of the babe is now lifted before the eyes of the worshippers, who prostrate themselves on the ground in adoration. The procession of bishops, priests and monks and the pilgrims descend toward the grotto of the manger chanting and waving incense all around it. The Chapel being too small only the officiating priests descend into the grotto and the pilgrims gather about the narrow arches.

The Church of the Nativity is the oldest in Christendom. It belongs to the three sects, each of which has a separate chapel within for its services. The large basilica

CHURCH OF THE NATIVITY, BETHLEHEM.

week later than the Latin church. For weeks before Christmas the Greeks fast in order to better prepare their hearts for the true worship of the Saviour on the day of His nativity.

They also celebrate Christmas with

"Did you have any money in the bank?" he asked after a pause.

"Every cent that I own in the world," she answered, lifting her handkerchief to her eyes and bursting into tears.

"I am sorry." The man spoke with an embarrassment that seemed out of harmony with his rough features. She wiped her eyes and with a little attempt at bravery said:

"Oh, I know I ought not to do this—and of course you do not understand. When the doctors ordered me to go out here, he put \$3,000 in that bank, and after—he died—it was all I had. Now it is gone, and I, oh, I am so helpless! And here it is Christmas time!" She wept afresh, and the man moved uneasily in his seat, lifted his paper and turned the leaves nervously.

In a few minutes she dried her eyes and leaned wearily against the back of her seat. She had not slept for two nights, and soon her eyes closed unconsciously, and she sank heavily against the straight, uncomfortable side of the car. With a sudden lurch of the train she swayed to the right, then back again, and finally fell in a little unconscious heap upon the strong shoulder of her companion. He looked helplessly, hesitating, at her a moment, then quietly moving in his seat, slipped off his coat, made it into a heap and left it beneath her head. The light from above faintly outlined her delicately shaped face against the black coat, her small white hand was thrown in childlike trustfulness above the glistening masses of golden hair.

Bending quickly over the sleeping girl he fumbled a few seconds with the coat under her head, then drew back and pulling his hat over his eyes peered from under the wide brim into the darkness outside. Several shrill whistles came from under the ear window, a lantern flashed up and there was a muttered oath. As the car moved off he ran wildly down the aisle.

The noise of the engine increased and the girl opened her eyes. She looked up into the face of the man standing over her and started. Could he be the same? Was she dreaming? Surely her seat mate did not wear a mustache, yet these seemed to be the same piercing black eyes, the same broad shoulders.

She stared stupidly and thought the mustache must be a vagary. Then her eyes fell on the coat under her head and she faltered.

"Thank you so much for putting it there. I hope you haven't come to your station."

The man smiled knowingly. "Yes,

always brought to bay by a soft, gentle little woman. That is my case. Thank you for making me do the first decent thing of my life."

JACK D.

The detective gave a long drawn out whistle when he read the note.

"He is a bad fellow, but he might be worse," he commented with a crest-fallen sort of smile. "Don't you feel a little proud of the way you handled the most notorious outlaw in the state?"

But the girl did not trust herself to answer. She had turned her face to the window and in the little prayer of thanksgiving she sent out across the wide, wild darkness for her recovered fortune there was a plien for the man who had given it back to her.

SANTA CLAUS UP TO DATE.

Since first good Santa Claus set out
To make this wintry round,
The world's bound by merrymerry rout,
Each year he brings, with coursers fleet,
His choicest gifts and toys.
Then hurries on nor stays to meet
Our thanks, and leaves us, and goes.
Because of this, alas, alas,
Some start a foolish chase
And try the icy drifts to pass
To thank him to his face.

JUST GIVE A HEARTY LAUGH.

But ere the frozen fields are crossed,
Each year when blizzards blow,
Each little child who starts is lost
And buried in the snow.
And every year some girls and boys
Still keep themselves awake
To thank him for his pretty toys—
A boy can't be monosocial,
But now this foolishness must end!
For fullest thanks you now can send
By methods up to date.
To thank him for his Christmas cheer
Just keeps the saint away,
And those who do it, I am told,
Just gives the saint away.
But now this foolishness must end!
For fullest thanks you now can send
By methods up to date.
To thank him for his Christmas cheer
And Santa Claus at once will hear
By wireless telegraph.

Swedishman

CANADA, THE SWEDISH WEEKLY.

HOW BABOUSHKA FOUND THE CHRIST CHILD

By...
JEANNETTE H.
WALWORTH

Copyright, 1922,
By Jeannette
H. Walworth

NIIGHT was falling fast, and the snow was piled high against the outer walls of the hovel where a poor moujik (peasant) named Katoma lay dying in a little village in faraway Russia.

Katoma knew that he was going to die. It was Christmas eve, but there was no gladness in the season for him. His wife, whom he had loved very dearly, was already gone. For three consecutive years now his crops had failed. A few weeks before the wolves had devoured his last cow. If he had been entirely alone in the world he would have said to death, "Come; thou art welcome!"

But there was one other, his boy Ossip. The idea of death became terrible when he thought of leaving his boy all alone with not a copeck to bless himself with.

When I tell you that it takes 100 copecks to make a ruble and that a ruble is less than 60 cents, you will understand how dreadfully poor Katoma was.

He could not die peacefully for thinking of Ossip's future. His dim eyes turned foudly toward the pillow by his side, which the boy's thick black hair almost covered. Ossip lay motionless in sleep. The sick man put one feeble hand upon his boy's smooth forehead and silently commanded him to heaven's care.

The house was very still. The hour was late. Ossip's healthy, regular breathing was the only audible sound. If only kind heaven would raise up one friend for his boy out of the millions of good people this big world swarmed with, Katoma felt that he should not mind how soon he was laid away under the frozen sods.

While his hand rested on Ossip's head and his heart was filled with these anxious thoughts the door of the hovel opened softly. The moujik turned wondering eyes in that direction, and there, coming noiselessly toward him across the beaten earthen floor, was a tall woman with soft brown eyes full of pitying tenderness.

She came close to the bed, on Ossip's side of it, and, looking down upon the sleeping child, she muttered:

"Perhaps this is the one at last."

Katoma looked at her anxiously.

"Whence comest thou, good mother, and what seekest thou?"

Across the sleeping boy she answere:

"I have come for Ossip. They told me in the village that thy days were numbered, and I knew that Ossip would need a friend. I will love and

"I HAVE COME FOR OSSIP."

care for him as though he were my very own. I am called Baboushka, and I keep my promises."

Then Katoma, the moujik, died happy, for he knew that Baboushka was a friend to all little children, and when she gathered Ossip close into her motherly arms when the end came the child ceased weeping for his dead father.

When Baboushka and Ossip were well on their way to the old woman's home, in the next village, they heard a pitiful sound of weeping somewhere on the tree shadowed side of the road.

The old woman stopped at the sound. "We will go and see who is in trouble, Ossip. Our eyes and ears should always be kept well opened so that no sign of distress may escape us."

Guided by the sound, they came to a stone where, walling and shivering in the darkness of the winter night, they found a little girl scarcely as large as Ossip, who, was not-at all well grown for his eight years.

Baboushka knelt down by the child and, gathering her cold little feet into a warm embrace, said:

"What is the child? What is thy

LOOKING FOR SANTA CLAUS

The snow was falling on the mountains, hiding their tops in a misty veil, and the air was full of whirling flakes, which were rapidly covering the brown earth with a carpet of white and obliterating the trail up the mountain side where trudged, or, rather, stumbled, along a grotesque, childish figure in a man's rough jacket, the sleeves rolled over and over to let out the small brown hands, while the edge of the coat, on a line with her heels, left a trail in the snow. A red hood covered the child's head, dark eyes peering out around her face, and in the fearless, wistful eyes shone a new light, for Dorothy was going to find Santa Claus. When her mother had gone to heaven a short time before, they had carried her up the mountain, and God and Santa Claus were always associated together in the child's mind. So, if God lived up there, Santa Claus could not be far away. Thus reasoned little Dorothy in the hours when her father was off working in the mine and she was left alone with her rag doll in the little brown hut which served as shelter and home.

"Tell me, good mother," the boy said, looking straight into her kind eyes, "why are you so good to all children? Your fame has gone abroad."

Baboushka did not answer him at once. When she did, her voice sounded as sweet and solemn as church chimes at vesper time.

"Yes, I will tell you, my son, for you are nearing your own years of responsibility, and it will be well for you to learn in good time the solemn lesson that an opportunity once lost is lost forever."

"Many years ago I was setting my house in order when three men stopped at my door with a great piece of news."

"We have seen a radiant star in the east," they said, "and we know that the Christ Child must be come. Leave thy labor. Come with us to find him and to do him honor."

"But I sent them away with words of foolish impatience. 'Seest thou not that I am setting my house in order? Go thou to where the star beckons thee, and I will follow at some more convenient time. I can see its light without thy help.'

"So they went their way and left me to go mine. But when the time came that I found it convenient to follow the star clouds obscured the heavens, and there was no star to be seen, and so I knew not how to seek the Christ Child."

"I have been seeking him ever since, up and down in the land. Whenever, wherever I see a little child I think perhaps I have found the One I seek, and my heart yearns over him. But not yet have I found the Christ Child, whose face must shine with the radiance of the star I lost."

Little Dorothy paused in her task of sweeping the one room of their home, and, putting some potatoes in the ashes to bake, that her father's supper might be ready for him, she had wrapped herself in his old coat, donned her red hood and started out to find Santa Claus.

It chanced that day that one of the mine owners was down from the city on a tour of inspection, and, having seen Dorothy on a previous trip, he had, remembering another little girl who was very happy on Christmas eve, brought down a Christmas box for Dorothy and so strolled along with her father as he started homeward, that he might give it into the hands of the little maiden herself. But when they reached the brown hut Dorothy was not there, and when repeated calls brought no answer the two men, alarmed, started in opposite directions to seek her. Mr. Golden following the almost obliterated path up the mountain side, where, a mile beyond, he found the little one almost buried in the falling snow, and as he stooped to lift her in his arms she murmured drowsily, seeing the kind face bending over her:

"Dear, good Mr. Santa Claus— I want—"

When she opened her wistful, dark eyes again, the same kind face was bending over her as she lay on her cot in the little brown house, her father holding her in his arms while beside her was the most beautiful doll of which she had ever dreamed, and clasping it close to her heart, little Dorothy asked with reverent joy, the dark eyes filled to overflowing:

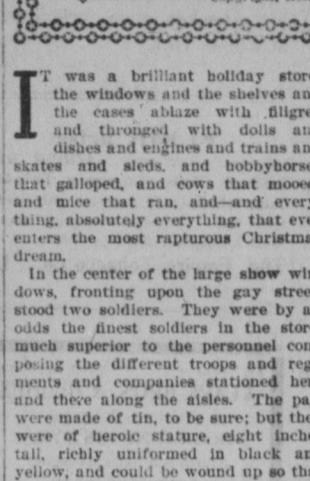
"Dear Mr. Santa Claus, is it you God tee?"

CALLIE BONNEY MARBLE.

THE TWO SOLDIERS

By
EDWIN L.
SABIN

Copyright, 1922, by Edwin L. Sabin

Dorothy was going to find Santa Claus.

It was a brilliant holiday store,

the windows and the shelves and

the cases ablaze with

diligree

and thronged with dolls and

dishes and engines and trains and

sleds and bobby-boys

that galloped, and cows that moored,

and mice that ran, and— and— everything, absolutely everything, that ever enters the most rapturous Christmas dream.

In the center of the large show windows, fronting upon the gay street, stood two soldiers. They were by all odds the finest soldiers in the store, much superior to the personnel composing the different troops and regiments and companies stationed here and there along the aisles. The pair were made of tin, to be sure; but they were of heroic stature, eight inches tall, richly uniformed in black and yellow, and could be wound up so that they would present arms several times in succession.

The other soldiers, poor things, were compelled to remain the whole time at

a "carry" or a "right shoulder" without relief.

Naturally these two soldiers were proud and of aspirations reaching be-

ondes of a little boy, sure enough but he wasn't allowed to hurt me. See, I haven't a mark on me." And he exhibited himself proudly.

True, he was still in dress parade condition.

"Thunder and Mars!" chuckled the first. "And look at me! Do you mean to say that you never were stepped on?"

"Oh, no," replied the second. "I didn't lie around on the floor. I was put away just as soon as he was done playing with me. His mother had made him a very orderly little boy."

"So you never stayed out all night in the hall or in the middle of the sitting room?"

"Never," said the spick and span soldier.

"And did he shoot at you with his rubber gun ever?"

"Never," said the spick and span soldier.

"And he didn't bite you to see how soft you were?"

"Never," said the spick and span soldier.

"Or drag you about among the chairs with a string?"

"Never," said the spick and span soldier.

"Or sick the terrier on you?"

"Never."

"Or take you to bed with him and roll on you?"

"Never. I was always placed on the shelf in the closet."

"Or kick you or whack you or throw you?"

"Never. Watch—I can present arms as well as ever."

"Or kiss you and hug you, with all his might and cry for you when he was sick through eating too much candy?"

"Never. He used to forget me entirely for days and days. Did your boy really do all that to you?"

"Yes, all that and more," answered the battered soldier softly.

"And did he kiss you, you say?"

asked the spick and span soldier a bit wistfully.

"Yes; he kicked me and he kissed me," laughed the first.

"And did you enjoy it?" pursued the second curiously.

"I had the time of my life," declared the other. "How did you find things up to your expectations?"

The spick and span soldier hesitated; then he replied:

"Possibly, I can't complain. But—

but somehow I grew dreadfully en-

dued, I almost longed at times for

more excitement, more energy. We

got tired of one another. After a day

or so we exhausted all our programme

of proper exercises, and he was so ca-

tious of wearing me out that I was

laid aside, and—and, finally, here I

am. I don't suppose he even knows

that I'm gone."

"Dear me!" mused the other. "I'm glad my little boy was not like yours. Of course there are the knocks; but,

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

Sveriges bygder:

KARLSKRONA. Olyckan i Karlskrona har om natten, då en ung sjöofficer Stael von Holstein lyft döden, återförför i minnet en dylik händelse, som inträffade för 42–48 år sedan utanför Halmstad och hvarvid en ung officer med samma namn dödades.

Underläjtnanten vid husarregementet konung Carl XV (nu varande Kronprinsens husarregemente) Stael von Holstein hade hemkommit till släktens fideikommiss Vapnö och därunder gjort ett besök i Halmstad. Sedan han i vänners lag tillbringat en eller annan timme och skulle rida hem, höll han vad med någon eller några af sällskapet, att han på så och så många minuter skulle vara hemma på Vapnö. Han red åstad, men det blef hans sista ridt. Då han ridit ett stycke, kom en ko gående å landsvägen, och då ryttaren af intet ville låts hindra sig, försökte han, säker i sådelen som han var, säjta över kon. Det hände emellertid icke bättre, än att hästen störtade med honom. Han upptogs och fördes in på ett ställe i näheten, där han kort därefter avled. Att olyckan väckte djup förstämning, isynderhet hos den dödes närmaste, säger sig själf. Han är begravfaren å Vapnö kyrkogård, där en marmortafla utvisar hans graf.

MÄLÖ. Förlofning per vykort. I våras införde en ung flicka i Löberöstrakten i en Malmötidning följande annons: "Vykort besvaras" etc. Från ett 20-tal personer å skilda orter i söder, Sverige kommo svar. Bland dem var det särskilt, skriver Y. A., en landbruksare i Svedalstrakten, som hon mer faste sig vid, hvarför vykorten snart utbyttes emot bref. Så sände de hvarandras sitt fotografi, och som de båda voro unga och hade ett förediktigt utseende, öfvergick vanskopen till karlek. Redan innan de personligen träffats, hade de lovat hvarandri karlek och tro. För ett par månader sedan eklatrades förlofningen, och på de utstända korten finns en vy af hans vackra gård, deras blivande hem. Bröllopet skall fira vid jultiden.

ÖSTHAMMAR. Inveckladt. Förliden söndag gifte sig mekaniska arbetaren Gustaf Karlsson i Östhammar med en yngre syster till sin styfmor, hvilken at faderns tredje hustru.

Denna förbindelse erbjuder möjlighet till en hel del inkräkande släktsporsförrållanden. Far och son är redan svägrar, och syskona är svägerskor på samma gång som den äldre är den yngres svärmar och den yngre är den äldres sonhustru. På somma sätt är äldre Karlsson svärfar för sin svägerska.

För eventuella arfvingar blir det ännu krängligare. Det äldre parets barn bli kusiner till sin fars barnbarn, och den yngre parets barn bli farbror och foster till sina kusiner — många andra möjligheter att förtiga.

ÖSTERSUND. Hjärtlös vrakning. På annalan af arrendatorn E. Sjölin i Häkafot, Frostviken, har kommunalnämnden i Frostvikens socken lätit anställa undersökning rörande tråvaruaktiebolaget Kungsägden Marieberg's behandling af arrendatorn Sjölin och hans familj.

Undersökningen resulterade där, att kommunalnämnden i hvilken sätta bl. a. ortens provinsialläkare och kronolänsman, hos länsstyrelsen i Jämtlands län gammalt tråvaruaktiebolaget och dess ombud, hr Berglund i Torsbyden, för deras beteende mot Sjölin.

Nämnden anser, att Berglund utan laga skal skilljt Sjölin från a rendet, som han innehadt och ordentligt fullgjort i 8 år.

Inspektören har egenhändigt tagit fönstren ur familjens sofrum, där även minderåriga visades. Familjen led svåraste nöd, då nämnden ingrep.

Arrendet grundade sig på muntlig siffla, och nämnden anser, att ett farligt prejikat bildas, om släkt ej näpses. Den har ansett sig borta annala saken, enar det enligt dess förmenade ej endast galler detta speciella fall, utan huvudska Frostvikens, Jämtlands, ja, hela Norrlands färga bolags arrendatorer skola vara alldeles rättlösa, såvida de ej ha juridiskt uppsatta kontrakt, samt framhället, att saken är en principfråga af största vikt.

Ej höjt priset
på våra tobaksvaror. AMBER ROK-
TOBAC, Bobs, Curreny Fair Play
Tuggtobak af storlek och pris som
tillförföre. Vi hafva utsträckt tiden 15
nowshoesta till den 1 jan 1901.

The Empire Tobacco Co., Ltd.

Tel. 1239 Öppet dag o. n.n.
CLARK BROS. & HUGHES
Winnipeg's förmästa
BEGRAFNINGS BYRÅ.
Svarta och hvita likvagnar.
AMBULANS VAGN
För allmänt
186 James St. - Winnipeg.
Orders pr telegraf ombedsöras.

Canadian Pacific Railway
OST & VEST
.. Jul ..
Exkursioner
\$25.00

För rundresa från alla delar af Manitoba till

ST. PAUL och MINNEAPOLIS.
CEDER RAPIDS och retur \$32.20
SIOUX CITY " 32.90
DES MOINES " 33.00
OMAHA " 35.65
KANSAS CITY " 38.55
Biljetter för salu Dec. 15 till 24.

Gods för tre månader. Genomgående tåg till Seattle, Vancouver och Kootenay.

Exkursionsbiljetter till California Japan, Honolulu etc.

Billigaste resa till

GÄLÄ LANDET.

För närmare upplysningar till-skrif närmaste C. P. R. station eller

C. E. MCPHERSON.
Gen. Pass. Agt. Winnipeg

Office NORTHERN PACIFIC Telephone 391 Main St. 1446

Jul
Exkursion

Under December.
Biljetter för salo December 1sta till 31sta, 1902.

\$4.00
För Rundresa.

Tig afga dagligen söderut till S. Paul och Minneapolis kl. 1.45 från Canadian Northern stationen. Pullman- och matsvagnar.

För vidare upplysningar hänvind er till Canadian Northern stationen.

H. SWINFORD,
Gatu. 391 Main str., Winnipeg, eller
CHAS. S. FEE.
Postm. & Ticket Agt., St Paul Minn.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

W. J. GUEST Fish market

SILL och annan
Fisk, FJÄDERFÅ, VIL-
LEBRÄD och OSTRON.
600 Main Street

Winnipeg. Man.

MANITOBA HO- TELL & KAFFE

"European Plan"

517 Main St. hörnet af Market St.
oppet dag och natt. Servering alla
tider på dynget. Öl, porter, viner,
spritvaror och cigarer af de fina
städer i hemska sällan som importera.

CLOVIS E. DE GAGNE.

Herr- Ekiperings.

Skjortor, Krager, Halsdu-
kar och näsdukar af Silke,
samt törstifrigt alt som till-
hör en första klassen Eki-
peringsaffär.

Våra varor är redbara.

Våra priser likaså.

White & Manahan.
500 Main St. - 137 Albert St.
WINNIPEG.
MNAI ST., Rat Portage

Dr. O. Björnson

Baker Block - 470 Main St.
Mottagningstid 1.30-3, 7-8
e. m.
Dagtelefon 1142. Natt. 1682.

SKANDINAVISK LÄKARE

O. STEPHENSEN
Kontorsid: 1-8 e. m., 8-8 e.m.
Ross St 504. Telephone 14

MRS. OTTILIA EGHELL
svensk examinerad barnmorska,
önskar blixtligen thägkommen. Adress
402 HENRY ST.

Landtegendorf till salu i Scandinavia.

En kvartsekton belägen invid
huvudvägen, skola och postkontor
samt 6 mil från blyvande stad och
järnvägsstation till salu med el-
ler utan gröda. Å egendomen hyr
finnes goda byggnader, alla af 'logs'
kan årligen skördas minst 50 ton
godh. Likaså finnes god timmer-
skog förutom skog till c:a fyrtusen
hektar.

Vidare upplysningar erhålls af
ADOLF LUNDGREN.
Scandinavia, Man.,

Winnipeg Business College.

*Educate
Business*

Vi undervisa i det s. k. Budget
systems BOKHÄLLERI, samt al-
la till en HANDELSSKOLA hörande
ämnena. Skrif efter eller besök
oss för vidare upplysningar

Aftonskola ifr. dem, som öns-
ka lära sig engelska språket.

G. W. DONALD,

skrifter re

140 PRINCESS STR.
WINNIPEG.....MANITOBA.

Tel. 413. Privat Tel. 490.

JOS. KERR & CO.
Begravningsbyrå och bal-

FRITT REGERINGSLAND

140 PRINCESS STR.
WINNIPEG.....MANITOBA.

Tel. 413. Privat Tel. 490.

Skand. Advokat

THOMAS H. JOHNSON,

Barrister, Solicitor etc.

Kontor: Room 207, McIntyre Bl.

MAIN STR.
O. Box 423.

REAS BROS. & CO.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Postm. & Ticket Agt., St Paul Minn.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

REA BROS. & CO.,
Dept. B. 9. MINNEAPOLIS, MINN.

Persikabehandling och dok, som forskar behandling och kur för alla variationer af hemmoroider (plies), fistlar, sår och andra skukontor. Skrif till doktor. Adressera

Forts. fr. föreg. nr. 1

Och i detta ögonblick föreföll honom Gerda förtjusande vacker, der hon stod med rodnande kinder och ett vanligt leende på sina läppar; ty det var med oförstånd giude hon gick sin barnomsyuan till mötes. Hon glömde för ögonblicket att de voro något mer för hvarandra. Med uppriktig hjertelighet helsade också Ernst sin unga, intagande fastmå, så att utbytet af de första helsingarna var innerligt och glädt; men strax derpå låg det hos Gerda ett misslyckadt bemödande att vara det.

Mot aftenen anlände de öfriga medlemmarna af familjen Grattan, samt några andra släktningar, och dagen derpå firades Gerdas förfolning med stor bal. Alla ortens notabiliteter hade blifvit der till inbjudna. Paronen insåg nödvändigheten af att omgiva grefve Grattan och hans anhöriga med näjen och folk, på den icke deras uppmärksamhet skulle uteslutande rikta sig på Gerda, och det tveydiga i hennes uppförande falla dem i ögonen.

För Gerda var det alldeles omöjligt att fullkomligt beherska sig. Det ena ögonblicket öfverlemnade hon sig åt en vild, onatlig gladhet, det andra störrade hon ur rummet med ögonen fylda af tårar. Sådan hade hon redan första dagen visat sig, och baronen tankte med förtviflan på de tre veckor, som anu återstodo innan bröllopet. Han sökte gifva hennes uppförande en förklaring i hennes fortfarande barnliga oskuld, och den tvångslösa uppolstran hon åtnjutit. Ernst, som i friskt minne böhahit hennes barnalyinne, förundrade sig derför minst.

Efter förfolningsbalen tog det ena lustpartiet det andra vid han den, och Gerda infördes i hvarfveln af för henne alldeles obekanta näjen, samt öfverlemnade sig besynnerligen löst åt nya intrycken, liksom hvilken i ruset söker glömska och tröst. Baronen lyckades på detta sätt att föra tiden framåt, och ändtligen runda des den dagen, som uppöplösligt skulle förena de båda unga personerna, som för bara näjen icke haft tid att vexla ett enda ord af karlek. Ernst, som var mycket intagen i sin fastmå, "den lilla vildinnan," såsom äfven hans mor kallade henne, siktade visserligen efter ett tillfälle att få göra en ensam promenad eller hafta ett ostördt samtal med Gerda; men hon visste så väl att undvika detta, att hon skulle kläda sig, efter Sigrid, och kysste hjertigt hennes hand.

"Han kommer icke upp."

Denna dag, liksom alla andra, hade ett slut. Natten sprider sitt mörker över och förlanar hvila åt mänskans passioner. Gerda skickade följande morgon, när hon skulle kläda sig, efter Sigrid, och kysste hjertigt hennes hand.

"Tack, goda Sigrid! Säg mig, har du sett notarien Waldner?"

Gerda darrade på rösten vid uttalande af hans namn.

Sigrid blickade en stund, liksom hon icke varit saker på huru hon borde handla, men Gerda, som såg hennes tvekan, fattade att förställning var af näden, och tillde derfor:

"Kara Sigrid, du vet ju huru barnsligt jag höll af honom, och du förstår väl att jag blef leden över hans sene ankomst i går, som gjorde att han icke kunde bevisa mit brölop. Jag ville så gernha träffa min forne farare."

"Det tror jag nog; men nu har han res igen, för han skulle på tinget. I mörre klockan 4 var han uppe hos mig, och då såg han så underlig ut, samt bed mig lemma fru grefvinnan detta såsom ursäkt för det han måste resa utan att kunna träffa fru grefvinnan, och så för han strax derefter."

Vi gå att införa läsaren i den stora praktväningen vid Helene förs på bröllopsdagen, nägra timmar efter vigseln. Blek, med näs-

(Forts.)

tan stela anletsdrag, stod Gerda i den hvita brudskruden och talade med kyrkoherden. Hennes lappar hade uttalat detta Ja... hvilket för alltid sammankedjade henne vid en man, som hon icke alskade, och hvilken affägsnade henne ifrån den hon med själ och hjerta tillhörde Gerda tyckte, då hon reste sig upp från brudpallen, att hjertat dött, att det icke mera förmådde att sätta. Kanslös, som en bildstod, emottag hon alla omfamningar, lyckönsningar m.m. Ernst hade med förväning blickat på sin stumma brud. Nu vio andligen alla dessa tröttnande ceremonier överståndna, och Hedberg hade ført Gerda till ett af fönstren, för att ostörd få säga henne några alvärliga ord; men just i detta ögonblick körde en lätt resvagn upp till byggningen. Gerda kastade niekanist blicken på äkdonet, och i det samma undföll henne ett utrop af smärt; ty just i vagnen satt... Herman...

"Hvad är det?" frågade grefve Ernst, och skyndade fram till den darrande Gerda.

"Endast en oskicklighet af mig, som hade den olyckan att trampa fru grefvinnan på foten; jag ber tu sen gänga om ursäkt," yttrade Herman, och fattade Gerdas hand, den han hårdt tryckte, för att återkalla henne till besinning, samt fördé henne derefter ifrån fönstret.

"Hur är det med dig, alskade Gerda?" frågade Ernst, böjd sig ned till henne, och såg forskaende på tjärarna i de darrande ögonlocken.

I detta ögon licks, då en enda oförsiktig rörelse, ett enda ord kunde blotta det sanna förhållandet, i detta viktiga ögonblick ljödo Alvas ord uti Gerdas själ: "Jag skulle i djupet af min själ döla det här, hvaraf mitt hjerta led." Med en ansträngning, den man icke kunnat vänta af henne, undertryckte Gerda också nu sina känslor och svärde:

"Nu är jag bra igen; men dejörde mycket ondt."

Ernst qvarstannade hos sin brud.

Kyrkoherden skyndade ned till Herman, för att hindra honom ifrån att visa sig.

Med väldsam klappande hjerta beredde sig Gerda på att icke kunna överleva sitt möte med Herman. Hon kände derfor en stor lättnad till själén, när kyrkoherden närmade sig och, då ingen gaf åkt på dem, hviskade:

"Han kommer icke upp."

Denna dag, liksom alla andra, hade ett slut. Natten sprider sitt mörker över och förlanar hvila åt mänskans passioner.

Gerda skickade följande morgon, när hon skulle kläda sig, efter Sigrid, och kysste hjertigt hennes hand.

"Tack, goda Sigrid! Säg mig, har du sett notarien Waldner?"

Gerda darrade på rösten vid uttalande af hans namn.

Sigrid blickade en stund, liksom hon icke varit saker på huru hon borde handla, men Gerda, som såg hennes tvekan, fattade att förställning var af näden, och tillde derfor:

"Kara Sigrid, du vet ju huru barnsligt jag höll af honom, och du förstår väl att jag blef leden över hans sene ankomst i går, som gjorde att han icke kunde bevisa mit brölop. Jag ville så gernha träffa min forne farare."

"Det tror jag nog; men nu har han res igen, för han skulle på tinget. I mörre klockan 4 var han uppe hos mig, och då såg han så underlig ut, samt bed mig lemma fru grefvinnan detta såsom ursäkt för det han måste resa utan att kunna träffa fru grefvinnan, och så för han strax derefter."

Vi gå att införa läsaren i den stora praktväningen vid Helene förs på bröllopsdagen, nägra timmar efter vigseln. Blek, med näs-

Robinson & Co. Stora Department Bod

Modevaror, Korta Varor, Damkläder,
Herrekiperung, Skodon, Grocerier &c.

Silkes försaljningen

det stora årliga Godtköpet. Silkes Varor utmärktaste
sortering samt till billigaste pris.

Vi hafva biträde som tala svenska.

ROBINSON & CO., Main St.

Canada Permanent & Western Canada

MORTGAGE CORPORATION.

Huvudkontor: Toronto. Atdelningskontor: Winnipeg.
Penningar utlämnas på fastighet eller land mot läge gällande ränta.
Farmland till salu. Köpare skall finna det företräckligat att ex
ammina vår lista först. Skrif ett vidare uppvisning till
W. M. FISHER,
Manager Manitoba Branch

SKANDINAVIAN HOTELL,

straxt invid C. P. R. Stationen, Winkler, Man.

Resande tillhandahållas rum och spisning för En dollar per dag...
För inadering beviljas särskilt pris. Bista Viner, Likörer, Öl
och Cigarrer, samt äkta Svensk Punch och Arrack se serveras.
Telefon 1553 O. Simonson, Källarmästare.

E. L. Drewry, Mfr., WINNIPEG.

Begär alltid

OGILVIES OATS

Delikat arom. Fri från sidor. Garanteras ren.

Packad i alla storlekar.

Ogilvie's Hungarian

DET OMTYCKTA FAMILJE-HVETMJÖLET.

New York Life Insurance Co.

JOHN A. McCALL,
President.

J. G. MORGAN,
Manager Western Canada Branch Office.

Agenterna för NEW YORK LIFE Försäkrings bolag gaf deras president, Hon. John A. McCall **56 millioner dollars** försäkringspoliser för sex veckor. Strax därpå gävto de Sextiota miljoner dollars under 48 dagar till andre vicepresidenten, Mr. Geo. W. Perkins, utgörande i allt Ett hundra aderton miljoner dollars för de tre första månaderna år 1902.

Världen har aldrig förr hört af ett sådan rekord, som det, som uppnåts af det **Största och Bästa af alla** Lifförsäkringsbolag. The NEW YORK LIFE öfverflygar alla konkurrenter över hela världen. Det är ett äkta ömsesidighetsbolag, inga aktieägare; allt vinstdelats till försäkringsstigarne. The NEW YORK LIFE är också tråmt i Canada.

Gör er bekant med den nya Accumulation Polisen innan Ni försäkrar Er i annatbolag.

Crain Exchange Bldg, Winnipeg.

G. MORGAN, Manager W. Can. Branch.

BYGGER NI.

Kom ihåg att **Eddys förhydningspapp** är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra pappsorter samt drager ej fukt eller ger någon obehaglig lukt från sig. Bästa material att använda för hvare sig det ena eller andra byggnadssandmålet. Tillskrif

TEES & PERSSE.

Agenter i Winnipeg.

Allan, Dominion &

Beaver Linerna.

FRIBILJETTER från alla delar af de Skandinaviska landen och Finland saljs billigast af

W. P. F. CUMMIGS

General Steamship Agent,

Care of C. P. R.

Office, WINNIPEG, MAN.

C. P. R. land. GODT LAND

hvarest Jordbruk lonar sig!

CANADA PACIFIC JÄRVAGEN

här umärkt land till salu i de blista trakter af Canadas Nordvest. För att förenkla betalningsystemet har bolaget antagit följande: Summan af åtgärdskillingen och räntan delas i 110 delar enligt befanstående tabell; den första inbetalningen görs vid köpet och den andra, ifall köparen genast bearbetar sitt land, två år efter köpet, den tredje tre år o.s.v. En person som ej odlar mindre 16 acre det första året, är skyldig betala extra ränta det första året. Följande tabell visar de olika betalningarna af 160 acre pr års aliis efter landets pris:

första inbetalningen af		
160 acres at \$3.00 pr acre	\$71.90	och nio årliga inbetalningar af \$60
do 3.50 do	83.90	do 70
do 4.00 do	95.85	do 80
do 4.50 do	107.85	do 90
do 5.00 do	119.85	do 100
do 5.50 do	131.80	do 110
do 5.00 do	143.8	do 120

Om landet betalas till fullo på en gång gesives 10% rabatt af den summa, som öfverstiger första vanliga inbetalningen 6% ränta räknas förstfall en betalning.

OBS. Om ni ej är i tillfälle att köpa land så skrif efter våra pampetter och böcker som visar, eder hvur man försäkrar sig om ett HOMESTA af 160 acres (129 tuunland).

F T GRIFFIN
C. P. R. Land Commissioner.

Skandinaviska brev besvaras på samma språk.

VESTRA CANADA

Regeringens sköderapport för provinsen Manitoba utfärdad den 12 December 1899 innehåller följande intressanta statistik:
Area under sädde Medeldiskr pr ac. Sma bondhus.
Hvete..... 1,629,995 17.13 27,922,230
Häfe..... 575,136 38.80 22,318,378
Korn..... 182,912 29.4 5,379,156
Hed sädesproduktionen..... 55,619,764
Potatis..... 19,151 168.5 3,226,395

KREATURSAFVELN.

At slaktjur exporteras under året..... 12,000 st.
Boskapssuppliföra afslute under året..... 35,000 st.
Totala världet af mejeriproduktion för året \$470,559 09

10,500 farmarbetare anlände frå äfern för att arbeta på skördefältet, och behövde af arbetskraft blef knappast andä fyllt.

Beräknade omkostnader på farmhus under året..... \$1,000,000

Land kan köpas i nästan alla delar af provinsen på lätt betalningsvillkor. Priserna vexla från \$2.00 och uppåt.

FRIA HOMESTEAD.

är annu tillgängliga i många delar af provinsen, såväl som i de nägrända distrikten i Assiniboin, Alberta och Saskatchewan.

Exkursionstariffer för nybyggare till Västra Canada erhållas alla platser i Förenta Staterna tillsammans med alla upplysningar om huru att tillförsikra sig en FRI FARM i det stora hvete-odlingsbältet om anhållan därom insändes till Superintendent of Immigration, Ottawa, Canada.

Skrif till hvilken som helst

A CHRISTMAS CRIME

A Yuletide Tale of Two Homes

RIDGEWOOD had a thief! When I, Detective Martinet of the metropolitan secret service, was called out there, I found the town in a state of excitement over the robberies. The principal ones had taken place in the mansion of Colonel Payne, the richest man in Ridgewood.

There had been four burglaries at the Payne mansion. The first night silver was taken—small pieces consisting of spoons, forks, after dinner coffees and knives.

The second night a small rocking chair disappeared and several velvet-covered footstools and nice little articles of brie-a-brac designed for Christmas gifts. The third night all the children's Christmas toys that had been carefully stored away in a Santa Claus cupboard by Colonel Payne and his wife, ready for Christmas eve, disappeared, and the fourth night the cellar was pillaged of its wine and fruits.

"Looks as if it was somebody inside the house," said the colonel after we had been over the ground pretty well.

"Not exactly," said I, "or why would they take a rocking chair?"

The party that accompanied me through the house consisted of the

"I NEVER SAW ANYTHING SO LOVELY." colonel and his wife, the oldest daughter, a girl of fifteen, and the colonel's private secretary, William Winter.

"This is the window they got in at the first night," said Winter, pointing to a bay window on the ground floor leading out of the dining room. "And this is the one they got in at the other nights," pointing to another big window that was in the staircase hall alongside the front door.

"Why didn't they always enter at the same window?" I asked carelessly.

"That's what bothers me," said Winter, "but you can go see for yourself that they didn't," pointing to transplanted places under both of the windows.

"You see it was this way," said the colonel. "We were greatly alarmed the first night when the silver was taken, and we set a watch over the things. From that night to the present this house has been steadily guarded from the inside every night, from dark until daylight. And yet we have had three robberies during that time. It is the strangest thing I ever saw, and I'd give \$500 to catch the burglars."

"Are they operating anywhere else in Ridgewood?"

"Yes," said Winter promptly, "they tried to steal some things out of the church last night, and a week ago they broke into the office of the gas company."

"Are you familiar there?" I asked.

"Yes," said Winter.

"One thing more, colonel, before I go," I said. "Will you tell me the name of the person who was on guard in your house the last three nights?"

"I was the person," said Winter.

"All right, colonel," I said. "I am going back to the city today to stay about a week, but I will be back Christmas eve, and then I will look up your thief for you. And by the way, you might get ready for your Christmas tree, for I expect to give you all your things back in time for your Christmas celebration."

The colonel looked skeptical and Winter shook his head sadly.

"Don't you think you had better stay here if you are going to look for him?" asked the colonel.

"No," I said. "It isn't necessary. Good day, you can look for me Christmas eve."

I said goodbye, but I didn't leave Ridgewood after all. I only went away far enough to hide myself in a certain little hotel in the little town, and there I waited and watched—did as slick detective work as I ever did in my life, even in a big city on the biggest robbery I ever had.

Christmas eve found me, not in the colonel's home, but out in the cold, frosty air, looking into the window of a little cottage. The cottage was the end one in a row of wooden houses, each with a grass plot around it. It belonged to William Winter, private secretary to Colonel Payne; and in the cottage lived Winter and his wife and Winter's wife's mother; also six little

Winters varying in age all the way from four to twelve years.

"I never saw anything so lovely is all my life, papa," the oldest Winter girl was saying as I pressed my nose against the glass and peered in through the narrow strip between the window sash and the casement.

There inside of the room stood a little Christmas tree upon a big box, and upon the tree and all around the foot of it stood dozens of beautiful Christmas gifts. Such a Christmas tree you never saw! There were little things in silver—spoons, forks, after dinner coffees and knives, and there was a rocking chair, also several little footstools and little articles of brie-a-brac, all newly covered with cheap chintz. And there were toys. Oh, so many toys! And upon the table at the side of the tree stood the best of wines and Christmas fruits.

"How sweet of you, Will!" Winter's pretty wife said as she threw her arms around his neck and kissed him. "How did you ever guess that I wanted all those silver things for the table?"

"And did any one ever see such a son-in-law?" cried the old lady just as she fell upon the table with the wine and fruits.

"I have got the goodest papa in the world," yelled the six year old, while the others clapped and cheered.

"I could sit in this rocking chair for a week," murmured Winter's wife, rocking herself back and forth with her foot on the gayly covered footstool. "If it wasn't that I felt as if I wanted to get up and kiss you again," she said to Winter for the twentieth time as she looked around.

"Now go to bed, all of you," cried Winter, "and something extra for the one who starts first. Don't let me hear a word from you again until tomorrow morning at breakfast, and then we'll have Christmas all day."

He hustled them out of the room, and when I tapped on the door there was no one left downstairs to open it but he.

"Well, what are you going to do about it?" I asked, stepping into the room and pointing to all the Christmas things.

"I don't know," said he, dropping down by the table and hiding his face in his hands. "I don't know, I am sure. It will kill her if you tell her."

"What made you take them?" I asked.

"Because he's got so much he doesn't know what to do with it," said Winter. "So I took them all easy like and thought it would blow over in a few days. You see, we have so many babies in our family," he added, "that there wasn't much left this year for Christmas, and the children have been talking about it every day for the last three months. It broke my heart to think I'd have to disappoint them; so I did the best I could for them."

"You watched the house all night for the colonel, did you?"

"Yes, except for about an hour; long enough to slip over here with an armful."

"Well, what are you going to do about it?"

"God knows; I don't," he repeated. "It will kill her if you tell her."

"Do you want me to arrest you tonight, or will you wait until morning?"

"Christmas day!" he exclaimed, breaking down and beginning to cry like a baby. "I know I'm a wretch. Only kill me—do anything; but don't tell her."

It might have been that the spirit of Christmas was in the air. Perhaps the thought of those six little children and that sweet-faced wife had a stronger influence than they should have had over a detective's heart. But I said to him, "Well, bundle up the things and come along with me, and we'll see what we can do about it."

We looked like two Santa Clauses ourselves as we slipped along the streets, choosing bylanes and cross paths to the Payne house.

We got into the triangular lawn by a rear path and stole softly up to the house. There was the dining room brilliantly lighted and in the middle stood a tree all bare and waiting for gifts, just as I told the colonel to arrange it.

There was no one in the room, and after I had pried up the sash we stole together. There was only just time to drop our packages on the floor at the foot of the tree and to rush away again before the colonel's daughter came in.

"Oh, papa," she cried, "here are some presents for us."

But I heard no more just then, for I was busy helping poor Winter away. An hour later I rang the colonel's front door bell. He opened the door himself.

"Come right in," said he. "I guess you are a wizard tonight. Just after we got the Christmas tree set up and while we were upstairs getting our presents together to hang on the tree the thief came back and left the Christmass presents."

"Everything there?" I asked.

"Everything," said Winter, "down to the last teaspoon. We have counted them all. Poor fellow, he must have had a guilty conscience, and when it came Christmas eve he squared it with himself by sending back all he had stolen."

"Strange," said I.

"Very strange," said the colonel. "I'd like, if I knew who the thief was, to send him something for a Christmas present. Just as a reward for his conscience. As it is I ask you, detective, not to look him up. He has evidently turned over a new leaf this Christmas eve."

"Evidently," said I.

"Now, detective," said the colonel, "I am going to ask you to stay with us over Christmas and enjoy a nice holiday. And so that we can all have an extra fine day I am going to send one of the boys over to Winter's house tonight with these things so that he can have a merry Christmas as well as the rest of us."—Minneapolis Tribune.

A TROPICAL CHRISTMAS

How the Day of Days Is Celebrated in Jamaica

CHRISTMAS with the mercury at 85 degrees in the shade and soaring away out of sight when exposed in the open!

The burning, almost boiling, rays of the sun beat vertically down from a deep blue dome of sky that is unflecked by a single film of cloud, and reflect back with added intensity of suffering heat from the parched, baked and cracked earth and from the surface of a sea that shimmers like molten lead.

Christmas in a land of perpetual summer, and a hot wave at that, where a linen suit feels like a buffalo robe and the mere thought of a blazing Yule log almost induces an attack of fever! The calendar may insist that it is the 25th of December, but to a stranger from the north, says a newspaper correspondent from Kingston, Jamaica, to whom the word "Christmas" has a jingle of sleighbells and the sharp keen ring of slate blades on the ice, there is no real Christmas in the strange countries of the tropics.

In Kingston, the capital of Jamaica, the preparations for Christmas begin several weeks before the event. The shopkeepers lay in extra supplies and provide special attractions, pretty much after the manner of the New York stores. Among other things they import large quantities of sweetmeats and candies from London, New York and Paris, including chocolate creams and other confectionery which New Yorkers are accustomed to getting "fresh every hour." In Jamaica, however, trolley cars bring the delicacies fresh every Christmas. Chocolate grows in great abundance all over the island, but it must go to London or Paris or New York to be manufactured into candy, or even into the preparations for breakfast beverages. That is one of the expensive peculiarities of the country. The Christmas market is the great feature of the day, and almost the principal event of the year in a certain sense. Everybody goes to market on Christmas day, and between the hours of 6 and 9 in the morning all the fashion dress parade through Victoria market.

The stalls in the market are gayly decorated with flags, bunting, palm branches, colored paper, tinsel and an

"Well, what are you going to do about it?" I asked, stepping into the room and pointing to all the Christmas things.

"I don't know," said he, dropping down by the table and hiding his face in his hands. "I don't know, I am sure. It will kill her if you tell her."

"What made you take them?" I asked.

"Because he's got so much he doesn't know what to do with it," said Winter. "So I took them all easy like and thought it would blow over in a few days. You see, we have so many babies in our family," he added, "that there wasn't much left this year for Christmas, and the children have been talking about it every day for the last three months. It broke my heart to think I'd have to disappoint them; so I did the best I could for them."

"You watched the house all night for the colonel, did you?"

"Yes, except for about an hour; long enough to slip over here with an armful."

"Well, what are you going to do about it?"

"God knows; I don't," he repeated. "It will kill her if you tell her."

"Do you want me to arrest you tonight, or will you wait until morning?"

"Christmas day!" he exclaimed, breaking down and beginning to cry like a baby. "I know I'm a wretch. Only kill me—do anything; but don't tell her."

It might have been that the spirit of Christmas was in the air. Perhaps the thought of those six little children and that sweet-faced wife had a stronger influence than they should have had over a detective's heart. But I said to him, "Well, bundle up the things and come along with me, and we'll see what we can do about it."

We looked like two Santa Clauses ourselves as we slipped along the streets, choosing bylanes and cross paths to the Payne house.

We got into the triangular lawn by a rear path and stole softly up to the house. There was the dining room brilliantly lighted and in the middle stood a tree all bare and waiting for gifts, just as I told the colonel to arrange it.

There was no one in the room, and after I had pried up the sash we stole together. There was only just time to drop our packages on the floor at the foot of the tree and to rush away again before the colonel's daughter came in.

"Oh, papa," she cried, "here are some presents for us."

But I heard no more just then, for I was busy helping poor Winter away. An hour later I rang the colonel's front door bell. He opened the door himself.

"Come right in," said he. "I guess you are a wizard tonight. Just after we got the Christmas tree set up and while we were upstairs getting our presents together to hang on the tree the thief came back and left the Christmass presents."

"Everything there?" I asked.

"Everything," said Winter, "down to the last teaspoon. We have counted them all. Poor fellow, he must have had a guilty conscience, and when it came Christmas eve he squared it with himself by sending back all he had stolen."

"Strange," said I.

"Now, detective," said the colonel, "I am going to ask you to stay with us over Christmas and enjoy a nice holiday. And so that we can all have an extra fine day I am going to send one of the boys over to Winter's house tonight with these things so that he can have a merry Christmas as well as the rest of us."—Minneapolis Tribune.

"Evidently," said I.

"Now, detective," said the colonel, "I am going to ask you to stay with us over Christmas and enjoy a nice holiday. And so that we can all have an extra fine day I am going to send one of the boys over to Winter's house tonight with these things so that he can have a merry Christmas as well as the rest of us."—Minneapolis Tribune.

CHRISTMAS JOKES

Light Headed.

First Xmas Candle—I'm just burning to know when it's time for us to go out.

Second Ditto—Bosh! Twelve o'clock! You are not up to snuff.

Blessed are the babies on Christmas day. They can be put off with cheap candy.

The head of the family expends many dollars on presents and receives two handkerchiefs and a pair of mitts. Then is the time to be merry.

A Prohibition Pie.

Kansas—Come over and spend Christmas with me, old boy, and take dinner.

Missouri—Thanks! I'd be happy to—but—

Kansas—Oh, that'll be all right. My wife has prepared a good old fashioned mince pie, and I can guarantee the flavor.

Don't think of yourself at all, if you can help it, just now, but study your family and friends from their point of view and then plan your Christmas diet accordingly. A little thing that one wants is worth a dozen that we do not wish for.

It doesn't seem to throw cold water on Kris Kringle's good intentions when we turn the family bone on him.—Glens Falls Republican.

"I hear that Miss Roseleaf is going to leave the church. Do you know why?"

"Yes; she helped trim the chancel Christmas eve, and while she was laboriously tacking up 'Good Will to Men' Miss Lily White got the minister to propose. Roseleaf thought it was too underhand a performance, and so she's left the church."

Christmas Weather.

Happy all together. Singing in the light; it's always Christmas weather. When the

Heart Beats Right!

Atlanta Constitution.

CHRISTMAS IN SERVIA.

A Santa Claus Who Receives Presents Instead of Giving Them.

In Servia they keep Christmas eve in a somewhat peculiar way. The father of the family goes into the wood and cuts down a straight young oak, choosing the most perfect he can find. He brings it in, saying, "Good evening and a happy Christmas," to which those present say, "May God grant both to thee, and mayest thou have riches and honor!" Then they throw over the young tree is placed upon the coals, where it remains until Christmas morning, which they salute by repeating firings of a pistol.

The national dish in Servia is pork. The poorest family in Servia will pinch themselves all through the year so as to have money enough to buy a pig at Christmas. Skewered to a long piece of wood, the pig is turned over a blazing fire until cooked, the guests watching the process with increasing interest. After dinner stories are told and songs sung. Santa Claus, who, in the person of an honored guest, is present to receive instead of to give presents, departs, after the feast, decorated with a long ring of cakes around his neck and laden with such gifts as his friends can bestow.

The honest man, tho' ere are poor, is king of men for a' that.

Jesus counts the beads of sweat upon the brow of every son of toil. He notes all injustice done the laboring classes, and only as his spirit prevails among men will the great conflict between labor and capital cease.

</div

Winnipeg.

Pastor Walleen predikar i Lyndale nästa kommande söndag.

Förgå är mycket dyr denna högt, beroende på minskad tillgång på fjäderläder.

Central Congregation kyrkan firade häröm dagens sin 20 årsfest. Under denna tid har församlingen blott haft tvåna präster, Mr Fedley samt Mr Silcox.

Dödsfall. Mrs Wm. Ashdown, moder till den välkände järnhandlaren J. H. Ashdown aled i Winnipeg den 11 dennes i en ålder af 82 år. Hon sörjtes närmast af fyra söner och två döttrar.

Skänkte ut sig. Två Winnipegs flickor under 16 år, kallande sig Ida Anderson och Thyra Thompson, hafva tagits i förvar af polisen i Grand Forks, dit de begivit sig, och där de snattat till sig en del klädspersedlar.

En brefförlämpningsmaskin har Winnipegs postkontor erhållit. Denna maskin är i ständ att astämpla 60,000 brev i timmen, ungefärliga antalet, som hvarje dag behandlas i postkontoret, och som det tager 25 man att stampa för hand.

Sklakteriet, tillhörigt Western Packing Co. å Logan Ave., var natten till i går nära att blixta alldeles ödelagd genom eld. Genom brandkårens raska ingripande räddades emellertid byggnaden. För lusten satsas till öfver \$1,500. En 400 djurkroppar förvarades i byggnaden, samt dessutom en mängd levande kreaturer, hvilka allt räddades.

Julhälften instundar nästa vecka och som vanligt afhålls de skandinaviska kyrkorna julotta på Juldags morgon kl. 6.

Den lutherska kyrkan håller sin sondagskärtst på juldagsskällen. I missionskyrkan hålls barnståt på aftonen Annandag jul och i baptistkyrkan Tredjedag jul på afton kl. 18. Till dessa gudstjänster och fester är den skickalaimhheten hjärtlig inbjuden.

Den nya C. P. R. stationen lär nu vara i sikte, påstås af några, som hålla utvik. Hoppas att de ej se i syn.

Professor G. Berggren har öppnat musikateljéer å Guest Block, 600 Main str., och mottager elever för undervisning å piano, orgel och flöjt.

Præntingen "Nordens" ordinarie möte, som skulle afhållas annandag jul, har blixtit framskjutit till måndagen den 29 december, och träffas medlemmarne hos Mr Törner å City Hall. Styrelseval hålls.

JULKLAPP För manfolk

Stor utstyrsl af speciella julherrekiperingarne är nu fördiga för dig här.

MANSHALSDUKAR

i alla fasoner och färger. Vackra nya silkes 25c. 35c. 50c. & 75c.

SILKESNÄSDUKAR

granna färger eller hvita med initialer, som passar namnet 25c. 35c. 50c. & 75c. Silkeshaltdukar, nackomslag, prydliga Vest Shirts, mössor, handskar m. m., arktiklar passande för en mans jul, icke föglömmende den blista presenten en H. & T. kostym eller överrock för gosse eller man.

Kom och se vår utställning.

Värdefulla varor vänta eder hos

HOOVER & TOWN

680 Main Street, Norrsidan,

Personal-Notiser.

Järnvägskontraktör Kullander från Minneapolis, far för nästa år ha tillförsakrat sig goda kontrakt från banbolagen här för nästkommande säsong. Mr Kullander är en gammal järnvägsbyggare och styf i sitt fack samt därjämte en mycket tillmötesgående herre. För nuvarande är han bosatt ute i Stonewall, där han byggt stora stallar för sina hästar. De som önska gå ut på järnvägsbygge i sommar, kunnar rádfå sig hos Mr Kullander.

För Köttvaror till helgen besök Kobots stora chaukuteri handel å Matket. Mr Fred Nelson från Teulon afled häromdagen besök å väst kontor, Mr Nelson sålde häröm dagen sitt hus å Ellen str. för omkring 1.200 dollars.

Ett afprovaadt medel. Pris 25 och 50 cents.

Ej höjt priset på våra tobaksorter, AMBER ROK TOBAK, Bobs, Currency Fair Play Tuggtobak äro af storlek och pris som tillförene. Vi hafva utstrickt tiden för nösweltstids till den 1 jan. 1904.

The Empire Tobacco Co. Ltd.

ST. JAKOBS OIL

botar
Reumatism, - Neuralgie,
Hofwerk,
Röggverk, Utickningar,
Ledverk || Styfhet, ||
Smartor. ||

Ett afprovaadt medel.

Pris 25 och 50 cents.

Logen N:o 10
Framtidens Hopp
af L. O. G. T.
möter hvarje lördags afton kl. 19 i Northwest Hall, hörnet af Ross-Isabell str.

Ifr. Egoell, L. D.
402 Henry str.

Skandinaviska sjukhjälps
föreningen
"NORDEN"
Möter firde fredagen kl. 8 e. m.
Clementis Bl. Main St.
Mr NILS PETTERSON, fin sek.
1111 1111

KOL
VED
M. P. PETERSON

JULFAST.
Goodtemplar logen N:o 10

"Framtidens Hopp"

giver sin första konsert tredje dag jul lördagsafton den 27 dec kl. 8 i

NORTH WEST HALL
hörnet af Isabel St. & Ross Ave.

Et fint konsert program kommer att utföras af

"THE JENNY LIND QUARTET"
samt systrarna Simonson.

Pastor Bjarni Thorarinsson blir af tonens talare.

Biljet 25 cents, barn 15 cents.

Skand. Kyrkor i Winnipeg.

S. V. EV. LUTHER, SIONS KIRKAN
hörnet af Logan och Fountain st.

Söndagar: Högmessa kl. 11 f. m., Son-

dagskola kl. 8 e. m. och Aftonsingel kl.

7.30. Ungdomsmöte 2dras och 4de torsdage-

ni månaden. Veckogudstjänster har

je onsdagsafton kl. 8.

J. A. MATTSON, Pastor.
Bostad: 372 Logan Ave.

FÖRSTA SKANDINAV. MISSIONS
kyrkan, hörnet af Logan och Ellen Str. Söndagsgudstjänster kl. 11 f. m., Söndagskola kl. 8 e. m. Aftongudstjänst kl. 7.30. Bonemöte onsdagar kl. 8 e. m. Ungdomsmöte tredje fredags kvällen i månaden.

KANDINAV. BAPTIST KIRKAN,
hörnet af Ellen och Logan Str. Söndagsgudstjänst kl. 11 f. m., Söndagskola kl. 8 e. m. vid Louise Bridge, Aftongudstjänst kl. 7.00. Bönemöte onsdagar kl. 8 e. m.

G. A. JOHNSON, pastor.
Bostad: 372 Logan Ave.

FRIKT ANBUD
till Händene man.

Jag önskar nära män, hvilka hava medbrut-

na till helsan i föld af ungdomsförvileller.

Lysnen till mitt rid och sluten upp

me att experimentera med "profomediciner", behandlingar, hälften o. s. v. som

utbjudas och påtvängas sjuklungen. Belten

bölecke, och att ständigt taga medicin

förstör masmästningen, förgiftar till

skräckelse systemet och gör sjukdomen

obefriad.

Jag ejif led i föra. Ar af förlära af

ungeomsynder, såsom: sidestötförslag-

varieoleum, nervarvaghet, dåligt minne,

nedslagshet, förlorad mandom, smä org-

gan blyghet o. s. v. och jag var dum nog

att försöka allt möjligt som kom i mi-

ning, men blev aldrig i stället för bättre.

Till sist reste jag till gamla landet och

med hjälp der er framstående svensk lä-

läkare cel hana att hans behandling full-

ständigt botat. Recensent som botade mig

har ännu kvar och söker jag en af egen

dyrklig erfarenhet hur art det är att få

finna bot i detta la. d. har jag beslutat att

hjälpa andra och till hvar och en i behov

af bot som skrifver till mig, sänder jag en

affektivt recept till mig. Handräts man ha blifvit botad 4dras, och 100 mits rid och för-

slit det och så shall finna det öfverliget

allt annat ni någonsin försökt och så

botta er fullständigt.

Förvälka mig icks med kungsmaka-

re, hvilka inte kan falskligg utbyuda

"fris recept", "fris behandling", "fris be-

hållan" o. s. v. sedemera tillmara si-

pergaar för mediciner som icke böter.

Jag hemlighåller ert namn på det strängaste,

sändes intet C. O. D. och har intet att

sätja. Allt hvad jag begär för mitt bevir

är 50 cents då Ni är full botad. Under

inga omständigheter begär jag mera än

denna summa och Ni betalar den

först. Ni är full botad och då endas 50 cents.

Adresser: G. BENSTON, W. L. Box 622, CHICAGO, ILL.

Telef. 1502. MANAGER.

Juveera.

The C. R. STEELE, Furniture C

298 Main str. Midt emot C. N. R. Depot, Winnipeg.

Här är rätta platsen för erhållande af ett godt

Mobleman

Helgdagarne äro i annalkande och

Julkapp

bli ordet på hvarje mans och kvinnas läppar. Lastvagnar af möbler för

alla hof anlända och ni är vänlig inbjuden att efterhöra våra priser

Matsalsskänkar.

6 Matsalsskänkar, golden elm, 14 x 24 plate mirror, 2 cutlery drawers

large cupboard. Regulära priset \$12.00 saljs för \$10.00

Turkiska Sofor fjädersitsar. \$7.50 " " \$5.50

Förvarmingsmöbleman i mahogny. Magnifika stolar i många storlek

Baddrum.mobleman

bestående af säng, spegel, "combination", tvättkammad, till alla priser.

8 Baddrum. mbleman, gol len elm, 16x20 med -pege och, combi-

nation. Tvättkammad dubbelbild. Regulära priset \$18.00 saljs för \$15.00

Vrid på gasen och se för dig själf att icke allena vär varor är

Mon plus ultra

utan åven våra priser

Köp i morgon och vi sätta varorna åsido till ni önska dem.

stort urval af Matsalsbord

Kom tidigt för

STEELE'S,

"THE HOME OUTFITTERS"

For Kontant eller på Kredit

JULEN nalkas.

Vi hafva alla slags delikatesser för Julbordet och Skafferiet.

LUT-FISK,

sävli torr som i tad, Anjovis, Sill, Medurst, Mesost, Jullius och

Julgrans Konfekt m. m.

P. NELSON.

412 JARVIS ST.